

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11616/2016-ERU

V Ostravě 18. července 2017

Č. j. 11616-9/2016-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-11616/2016-ERU a zahájeném dne 21. listopadu 2016 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba [redacted], se sídlem [redacted], IČO: [redacted], ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona rozhodl

takto:

Správní řízení vedené Energetickým regulačním úřadem pod sp. zn. OSR-11616/2016-ERU s účastníkem řízení, kterým je podnikající fyzická osoba [redacted], se sídlem [redacted], IČO: [redacted] (dále jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. [redacted] tím, že v rozporu s ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona nebyl v období od 31. ledna 2014 do 20. listopadu 2016 registrovaným účastníkem trhu, se analogicky podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb. ve znění účinném do 30. června 2017, zastavuje.

Odůvodnění

I. Úvod

Na základě vlastních zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „Úřad“) bylo s účastníkem řízení dne 21. listopadu 2016 zahájeno správní řízení ve smyslu ust. § 46 správního řádu pro podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona.

II. Průběh správního řízení

Po prostudování podkladů, jež byly do správního spisu převzaty dne 9. listopadu 2016, o čemž byl téhož dne vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 11616-2/2016-ERU, dospěl

správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto dne 15. listopadu 2016 vydal v souladu s ust. § 150 správního řádu příkaz, č. j. 11616-3/2016-ERU, kterým byla účastníku řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona uložena pokuta ve výši 15 000 Kč, opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 21. listopadu 2016.

Proti příkazu podal účastník řízení dne 14. prosince 2016 odpor, ve kterém uvedl, že v roce 2013 uzavřel smlouvu o dílo na zhotovení fotovoltaické elektrárny se společností [REDAKCE]. Fotovoltaická elektrárna však nebyla nikdy dokončena a účastník řízení nikdy neuzavřel žádnou smlouvu o dodávce elektřiny, na základě níž by elektřina byla dodávána do elektrizační soustavy. Účastník řízení již není ani vlastníkem domu, na němž se nedokončená fotovoltaická elektrárna nachází. Z tohoto důvodu účastník řízení žádá, aby byl předmětný příkaz zrušen.

Přípisem č. j. 11616-5/2016-ERU ze dne 25. ledna 2017 byl účastník řízení vyrozuměn o tom, že lhůta pro podání odporu činila 8 dnů ode dne doručení příkazu, přičemž jeho odpor byl podán opožděně. S ohledem na skutečnosti uváděné účastníkem řízení nicméně Úřad účastníka řízení informoval, že jeho podání bude postoupeno nadřízenému správnímu orgánu jako podnět k provedení přezkumného řízení.

Rozhodnutím Úřadu ze dne 18. dubna 2017, č. j. 04494-2/2017-ERU byl shora citovaný příkaz zrušen ode dne právní moci příkazu, tj. ode dne 30. listopadu 2016. Úřad v rozhodnutí konstatoval, že prvostupňový správní orgán sice prokázal, že byla naplněna formální stránka správního deliktu, nicméně zjištěný skutkový stav neumožňoval dospět bez důvodných pochybností k závěru, že jednání účastníka řízení vykazovalo i dostatečnou intenzitu společenské škodlivosti, která je, jak je uvedeno výše, nezbytnou podmínkou pro shledání trestnosti určitého jednání. Teprve v rámci odporu byl Úřad informován o tom, že výroba elektřiny nebyla nikdy dokončena a ani připojena k distribuční soustavě. Účastník řízení již není vlastníkem domu, na kterém se nedokončená fotovoltaická elektrárna nachází. K odporu přiložil účastník řízení dokumenty prokazující jeho tvrzení. Úřad v rozhodnutí konstatoval, že námitky účastníka řízení o nedokončení elektrárny, kterou nikdy neprovozoval a která nikdy žádnou elektrárnu nevyráběla a nedodávala ji do elektrizační soustavy nelze na základě podkladů založených ve spise ničím vyvrátit, přičemž pokud tak Úřad neučiní v dalším řízení, bude třeba v souladu se zásadou in dubio pro reo vycházet ze skutečností uvedených v odporu a přijmout tak závěr, že elektrárna od počátku elektřinu nevyráběla a nedodávala ji do elektrizační soustavy.

V takovém případě by však nebylo možné shledat naplnění materiální stránky správního deliktu, neboť jednání spočívající v neregistrování výrobce, který žádnou elektřinu nevyrábí a elektrárnu nemůže provozovat, v důsledku čehož nemůže operátor trhu vykonávat statistickou, evidenční či bilanční činnost k neprovozované elektrárně, nepředstavuje jednání společensky škodlivé, které by naplňovalo alespoň nepatrnou míru společenské nebezpečnosti.

Rozhodnutím Úřadu ze dne 2. března 2017, č. j. 01816-6/2017-ERU, byla na žádost držitele licence zrušena licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE]. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. března 2017.

Obě výše uvedená rozhodnutí byla vložena do spisu dne 30. června 2017, o čemž byl vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 11616-7/2016-ERU.

Dne 30. června 2017 správní orgán vložil do spisu rozhodnutí Úřadu ze dne 30. prosince 2013, č. j. 13805-20/2013-ERU, o udělení licence, o čemž byl vyhotoven Záznam o vložení do spisu, č. j. 11616-8/2016-ERU.

Správní orgán s ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které jsou součástí spisu sp. zn. OSR-11616/2016-ERU ke dni vydání tohoto rozhodnutí, jsou pro vedení správního řízení a vydání tohoto rozhodnutí úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 správního řádu.

III. Popis skutkového stavu

Účastník řízení byl ode dne 31. prosince 2013 držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE] pro provozovnu „[REDAKCE]“ o celkovém instalovaném elektrickém výkonu ve výši 0,00456 MW.

Na žádost účastníka řízení Úřad vydal dne 2. března 2017 rozhodnutí o zrušení licence účastníka řízení č. [REDAKCE], č. j. 01816-6/2017-ERU, které nabylo právní moci dne 22. března 2017.

IV. Právní hodnocení

Správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona se dopustí držitel licence na výrobu elektřiny tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 23 odst. 2 písm. a) až i) nebo písm. k) až r) energetického zákona.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval uvedeným správním deliktem v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, z něhož plyne, že výrobce elektřiny, tj. držitel licence na výrobu elektřiny, je povinen zaregistrovat se do 30 dnů od udělení licence na výrobu elektřiny u operátora trhu; zaregistrováním se výrobce elektřiny stává registrovaným účastníkem trhu. Tato povinnost je v energetickém zákoně zakotvena s účinností ode dne 30. prosince 2004 [před 1. lednem 2016 v ust. § 23 odst. 2 písm. n)].

V rámci správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení byl držitelem licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], a to ode dne 31. prosince 2013 do dne 22. března 2017.

Den rozhodný pro počátek běhu 30denní lhůty k registraci u operátora trhu je 31. prosinec 2013, tzn. den nabytí právní moci rozhodnutí o udělení licence. Nejpozději dne 31. ledna 2014 tedy již měl být účastník řízení v souladu s ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona registrovaným účastníkem trhu.

Správní orgán má za zjištěné a prokázané, že účastník řízení nebyl v období od 31. ledna 2014 do 21. března 2017 (tj. do dne předcházejícího nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení licence) registrovaným účastníkem trhu, přestože v tomto období byl držitelem licence na výrobu elektřiny a měl tedy povinnost zaregistrovat se u operátora trhu ve smyslu ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno pouze pro část výše uvedeného období, a to pro období od 31. ledna 2014 do 20. listopadu 2016 (tj. do dne předcházejícího zahájení tohoto správního řízení), a proto je předmětem tohoto správního řízení porušení ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona účastníkem řízení pouze v období od 31. ledna 2014 do 20. listopadu 2016.

Formální a materiální stránka správního deliktu

S ohledem na vše výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení, jakožto držitel licence na výrobu elektřiny č. [REDAKCE], porušil ust. § 23 odst. 2 písm. m) energetického zákona, když v období od 31. ledna 2014 do 20. listopadu 2016 (období, které bylo předmětem tohoto správního řízení) nebyl registrovaným účastníkem trhu, čímž naplnil formální znaky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona. Správní orgán se nicméně musel zabývat také materiální stránkou uvedeného správního deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Při posouzení materiální stránky správního deliktu je třeba vycházet zejména ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt.

Pro účely posouzení je nutné přihlédnout zejména k tomu, že účastník řízení již není, počínaje dnem 22. března 2017, držitelem licence na výrobu elektřiny, a také k tomu, že účastník řízení je podnikající fyzická osoba, která dle vydané licence provozovala provozovnu s celkovým instalovaným elektrickým výkonem pouze ve výši 0,005 MW.

Aby mohl správní orgán postihnout delikventa za spáchání správního deliktu, musí být naplněna jak formální, tak i materiální stránka vytýkaného správního deliktu. V daném případě dospěl správní orgán k závěru, že vytýkané jednání účastníka řízení sice naplnilo formální stránku správního deliktu dle ust. § 91 odst. 2 písm. c) energetického zákona, nenaplnilo však materiální stránku uvedeného správního deliktu. Je tedy nutné konstatovat, že vytýkané jednání účastníka řízení není správním deliktem dle ust. § 91 odst. 2 písm. c)

energetického zákona, a proto správní řízení rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. o zastavení správního řízení vedeného s účastníkem řízení pod sp. zn. OSR-11616/2016-ERU.

Správní orgán řízení zastavil analogicky podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „přestupkový zákon“), když postupoval podle ust. § 112 odst. 4 přechodných ustanovení k zákonu č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Analogie podle přestupkového zákona byla použita proto, neboť správní řád zastavení řízení z důvodu, že se správní delikt nestal, neupravuje.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Zuzana Šmídová, v. r.
ředitelka odboru správních řízení